

ASIA DE SUD-EST

Ca parte a regiunii indo-pacifice mai largi, Asia de Sud-Est are o importanță geostrategică vitală pentru UE și se confruntă cu dificultăți importante în ceea ce privește ordinea internațională bazată pe norme. Regiunea indo-pacifică trece prin schimbări rapide și întrucât aici trăiește peste 50 % din populația lumii, ea devine o regiune geostrategică esențială. Două treimi din comerțul mondial desfășurat cu containere trece prin regiunea indo-pacifică, iar culoarele sale maritime sunt importante rute comerciale și de aprovizionare cu energie. Strategia UE pentru cooperare în regiunea indo-pacifică a fost adoptată în septembrie 2021 pentru a crește participarea UE în regiune și a construi parteneriate care să încerce să găsească soluții la problemele globale. Uniunea își adaptează instrumentele actuale pentru a-și susține [autonomia strategică](#). [Busola sa strategică pentru securitate și apărare](#), aprobată oficial de Consiliu în martie 2022, promovează o arhitectură de securitate regională deschisă și bazată pe norme, care include rute maritime securizate, construirea de capacități și o prezență navală crescută în regiunea indo-pacifică.

UE stabilește legături mai strânse cu țările din Asia de Sud-Est și promovează integrarea regională cu Asociația Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN), care reprezintă, în ansamblu, al treilea partener comercial al UE din afara Europei (după China și SUA). Regiunea provoacă preocupări geostrategice, cum ar fi litigiul privind Marea Chinei de Sud și problema Taiwanului, și preocupări legate de mediu, în special în subregiunea Mekong. UE este un actor economic puternic în Asia de Sud-Est și un foarte important donator de ajutoare pentru dezvoltare, sprijinind consolidarea instituțiilor, democrația, buna guvernare și drepturile omului.

Această fișă tehnică descrie regiunea Asiei de Sud-Est. A se vedea, de asemenea, fișa tehnică privind Asia de Sud ([5.6.7](#)) și cea privind Asia de Est ([5.6.8](#)).

TEMEI JURIDIC

- Titlul V (Acțiunea externă a UE) din Tratatul privind Uniunea Europeană;
- articolele 206–207 (comerț) și 216–219 (acorduri internaționale) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- acordurile de parteneriat și cooperare (relațiile bilaterale).

A. Asociația Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN)

Primul summit al ASEAN, care a avut loc în februarie 1976 la Bali, a reunit Indonezia, Malaysia, Filipine, Singapore și Thailanda. Brunei, Vietnam, Laos, Cambodgia și Myanmar au aderat ulterior la asociație. ASEAN are o politică strictă de neamestec în afacerile interne ale membrilor săi.

UE și ASEAN sunt parteneri care împărtășesc aceeași viziune într-un context geopolitic dificil, ambele crezând într-un multilateralism bazat pe reguli. ASEAN și UE au construit o relație puternică, mai ales în materie de comerț și relații economice, și sunt în prezent parteneri strategici. [UE este cel de-al treilea partener comercial ca](#)

[mărime al ASEAN](#), schimburile cu UE reprezentând aproximativ 10,2 % din comerțul ASEAN. ASEAN este cel de al treilea partener al UE din afara Europei (după SUA și China). Obiectivul final rămâne încheierea unui acord de liber schimb interregional între UE și ASEAN (ALS).

[Cea de a 24-a reuniune ministerială UE-ASEAN din februarie 2024](#) a înregistrat progrese în ceea ce privește stimularea comerțului, cu accent pe inițiativele verzi, tranziția digitală și instituirea unor lanțuri de aprovizionare sigure, examinând evoluțiile în materie de securitate regională și globală și furnizând informații actualizate cu privire la inițiativa „Global Gateway”, acordând atenția cuvenită [Strategiei UE privind conectarea Europei cu Asia](#) și [Planului general privind conectivitatea ASEAN \(MPAC\) 2025](#).

[Cea de-a 30-a reuniune a Comitetului mixt de cooperare între UE și ASEAN a avut loc în februarie 2023](#) la Jakarta pentru a examina aspectele bilaterale, multilaterale și globale, precum și punerea în aplicare a [Planului de acțiune ASEAN-UE pentru perioada 2018-2022](#), 89 % din liniile de acțiune fiind realizate și introducându-se [Planul de acțiune pentru punerea în aplicare a parteneriatului strategic ASEAN-UE \(2023-2027\)](#).

[Dialogul UE-ASEAN privind energia a fost lansat în decembrie 2022](#) în cadrul summitului aniversar UE-ASEAN. Prima reuniune a avut loc la Jakarta în iunie 2023, axându-se pe piețele regionale ale energiei, dezvoltarea potențialului de energie din surse regenerabile și securitatea energetică.

Prin parteneriatul strategic UE-ASEAN, UE urmărește să promoveze în continuare dimensiunea parlamentară a relațiilor, de exemplu, susținând mai multe schimburi structurale și promovând crearea unei adunări parlamentare comune între Parlament și Adunarea Interparlamentară ASEAN (AIPA), pentru a asigura răspundere democratică și un forum pentru schimburi multilaterale menit să trateze chestiunile de nivel mondial. [Cea de-a treia reuniune din cadrul Dialogului interregional între Parlament și AIPA din noiembrie 2023](#) a făcut un pas înainte în dezvoltarea în continuare a dialogurilor și a aspectelor de interes comun în cooperarea economică, comercială și în materie de investiții, precum și în ceea ce privește provocările mondiale și regionale în materie de securitate.

[Parteneriatul economic regional cuprinzător \(RCEP\)](#), semnat în noiembrie 2020, a intrat în vigoare în ianuarie 2022. RCEP, la care participă cele 10 state ale ASEAN și cinci dintre partenerii din regiunea Asia-Pacific ai acestui bloc, este cel mai mare ALS din lume, acoperind peste jumătate din exporturile mondiale și aproape o treime din produsul intern brut (PIB) mondial. RCEP acoperă majoritatea sectoarelor economice, preconizându-se că circa 90 % din mărfuri vor fi comercializate fără tarife vamale. Majoritatea acestor bunuri sunt deja scutite de tarife vamale, în temeiul acordurilor existente între membri. Este posibil să fie nevoie de până la 20 de ani pentru ca reducerile tarifare aflate în așteptare să producă efecte, iar sectoarele sensibile, cum ar fi agricultura, sunt în cea mai mare parte excluse de la aceste reduceri. Membrii RCEP ar trebui să beneficieze de reguli de origine comune, de eliminarea contingentelor de export, de proceduri vamale simplificate și de înlesnirea accesului transfrontalier la zonele comerciale. Materiile prime, utilajele, autovehiculele și produsele de consum sunt domenii-cheie de creștere.

B. Reuniunea Asia-Europa (ASEM) și reuniunea Parteneriatului parlamentar Asia-Europa (ASEP)

ASEM urmărește să îmbunătățească cooperarea economică, dialogul politic și promovarea legăturilor între oameni dintre UE și Asia. Reunind 53 de parteneri din întreaga Europă și întreaga Asie, ASEM este principala platformă multilaterală care leagă Europa și Asia, având o pondere mondială semnificativă – partenerii ASEM reprezintă aproximativ 65 % din PIB-ul mondial, 60 % din populația mondială, 75 % din turismul mondial și 68 % din comerțul mondial. Partenerii evidențiază că trebuie acționat rapid și eficace în ceea ce privește schimbările climatice, cooperarea în materie de securitate, comerțul și drepturile omului.

În noiembrie 2021 Cambodgia și-a asumat rolul de gazdă a celui de-al 13-lea summit ASEM (ASEM13) și a celei de-a 11-a reuniuni a Parteneriatului parlamentar Asia-Europa (ASEP-11). ASEM13 a urmărit să întărească multilateralismul pentru a partaja creșterea economică, punând accentul pe găsirea de soluții la problemele de la nivel mondial, cum ar fi schimbările climatice, dezvoltarea sustenabilă și terorismul, precum și pe îmbunătățirea sistemului comercial multilateral.

C. Indonezia

În calitate de membră a G20, fiind cea de-a treia democrație ca mărime din lume și cea mai mare țară în care populația musulmană este majoritară, Indonezia devine un partener tot mai important al UE. Cooperarea UE-Indonezia se bazează pe [Acordul de parteneriat și cooperare \(APC\) din 2014](#). Cea mai recentă [reuniune a Comitetului mixt UE-Indonezia a avut loc în septembrie 2023](#) pentru a discuta despre eforturile comune de promovare a cooperării bilaterale, acoperind grupurile de lucru și dialogurile UE-Indonezia existente, precum și posibile activități comune pentru a permite ca parteneriatul UE-Indonezia să contribuie la pace, stabilitate și prosperitate în regiune și în întreaga lume. Cel de-al șaselea dialog privind politica de securitate a avut loc în mai 2023, iar [cel de-al șaptelea dialog politic a avut loc în septembrie 2023](#). Indonezia și-a exprimat interesul pentru îmbunătățirea mobilității la intrarea în UE prin liberalizarea vizelor Schengen pentru vizitele de afaceri și turistice ale cetățenilor săi.

Indonezia și UE și-au reafirmat angajamentul față de suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Ucrainei, regretând agresiunea Rusiei. Cele două părți au convenit să întreprindă un parteneriat reciproc avantajos în ceea ce privește cooperarea în materie de securitate, inclusiv de securitate maritimă, operații de menținere a păcii, securitate cibernetică și combatere a terorismului. Indonezia încurajează intensificarea schimburilor de cunoștințe și a consultărilor privind cooperarea în materie de securitate și apărare prin intermediul următoarelor programe ale UE: [Consolidarea cooperării în materie de securitate în și cu Asia \(ESIWA\)](#) și [Rutele maritime critice din Oceanul Indian \(CRIMARIO\)](#).

UE și Indonezia sunt hotărâte să accelereze lucrările privind [negocierile în curs pentru un acord de parteneriat economic cuprinzător Indonezia-UE](#), în vederea încheierii discuțiilor în 2024. [UE este cel de-al cincilea partener comercial ca mărime al Indoneziei](#), cu o valoare totală a schimburilor comerciale de mărfuri de 32,6 miliarde EUR în 2022 și un surplus de 14,5 miliarde în favoarea Indoneziei.

În iunie 2021, Organizația Mondială a Comerțului (OMC) [a publicat un document privind litigiul dintre UE și Indonezia legat de biocombustibilii pe bază de ulei de palmier](#). Indonezia a intentat o acțiune în justiție împotriva UE în cadrul OMC în decembrie 2019 pentru anumite măsuri ce privesc uleiul de palmier și biocombustibilii pe bază de culturi de palmieri, susținând că restricțiile impuse de UE în ceea ce privește biocombustibilii pe bază de ulei de palmier sunt neloiale și discriminatorii și cerând consultări în cadrul OMC cu privire la litigiu. Cu toate acestea, invadarea Ucrainei de către Rusia a cauzat penuria mondială de ulei comestibil, lucru ce ar putea ajuta Indonezia să redobândească cota de piață pentru uleiul de palmier în UE. Indiferent de rezultatele deciziei OMC, UE dorește să își îmbunătățească reputația și să semneze noi acorduri, inclusiv ca urmare a [crizei energetice cauzate de războiul Rusiei împotriva Ucrainei](#), întrucât ar putea avea loc o creștere bruscă a importurilor de ulei de palmier ale UE în următorii ani. În [februarie 2024, Indonezia a solicitat consultări cu UE în cadrul OMC privind litigiile](#), legate de impunerea de către UE a unor taxe antidumping definitive asupra importurilor de acizi grași din Indonezia.

[În martie 2024, în Indonezia au avut loc alegeri](#) pentru alegerea președintelui, a vicepreședintelui, a consiliilor reprezentative regionale și a organelor legislative naționale și subnaționale. Candidații la președinție și la vicepreședinție Prabowo Subianto și, respectiv, Gibran Rakabuming Raka au câștigat cea mai mare parte a voturilor, reprezentând 58 %.

[În 2022, Indonezia a deținut președinția G20](#). S-a acordat o atenție deosebită dezacordului dintre țările membre ale G20 cu privire la dreptul Rusiei de a ocupa un loc în cadrul lucrărilor G20. Rusia a fost invitată la summitul de la Bali din noiembrie 2022, la fel ca Ucraina. Cu toate acestea, președintele Putin nu a participat, iar președintele Zelenski a participat prin conexiune video. Însă Indonezia a încercat să limiteze criticile [liderilor G7](#) la adresa Rusiei. Pentru Indonezia, G20 era în primul rând un forum economic, evitând orice altă problemă specifică.

În 2023, Indonezia a deținut președinția ASEAN și a AIPA. [Cel de al 42-lea summit ASEAN a avut loc la Labuan Bajo, în Indonezia, în mai 2023](#), pentru a se discuta despre viziunea post-2025, calitatea de membru a Timorului de Est, criza din Myanmar, prevenirea traficului de persoane, lucrătorii migranți, lucrătorii din domeniul pescuitului, sectorul sănătății, vehiculele electrice, consolidarea capacității ASEAN și plățile transfrontaliere. Timorul de Est a participat pentru prima dată în calitate de observator. Indonezia a găzduit [Adunarea generală a AIPA ASEAN la Jakarta în august 2023](#), cu tema „Un parlament care răspunde la nevoi pentru o ASEAN stabilă și prosperă”. Delegația Parlamentului European (DASE) a participat în calitate de observator.

În [octombrie 2019, Parlamentul a adoptat o rezoluție referitoare la noul cod penal propus în Indonezia](#), declarându-se îngrijorat de dispozițiile acestuia privind blasfemia și adulterul, precum și de faptul că noul cod va fi folosit împotriva minorităților și va permite discriminarea pe motive de sex, religie și orientare sexuală. Propunerea de nou cod penal a declanșat demonstrații în țară. Parlamentul a apreciat decizia președintelui Widodo de a amâna adoptarea acestei propuneri în urma protestelor de amploare din întreaga țară, la care au participat mii de persoane.

D. Myanmar

UE a fost un partener activ în procesul de tranziție democratică a Myanmarului și a fost în avangarda comunității internaționale în procesul de restabilire a dialogului cu această țară atunci când a început să reinstaureze democrația și să se deschidă către lume în 2015. Nu există niciun acord-cadru oficial, din cauza deceniilor de izolare și de aplicare a unor sancțiuni internaționale.

[Constituția Myanmarului](#), redactată de guvernul militar și adoptată prin referendum în 2008, limitează acțiunile guvernului civil și acordă puteri excepționale armatei; de exemplu, acesteia i se atribuie 25 % din locurile din parlament și controlul principalelor ministere responsabile cu securitatea și administrația teritorială. În Myanmarul există încă un război civil, care a început în 1948. În octombrie 2015 a fost convenit un acord de încetare a focului, dar mai multe grupuri etnice insurgente nu l-au semnat. Reformele democratice au avansat în urma alegerilor din 2015, când Aung San Suu Kyi a preluat funcțiile de consilier de stat, ministru al afacerilor externe și ministru al Președinției. Cele mai recente [alegeri generale au avut loc în noiembrie 2020](#). Partidul lui Aung San Suu Kyi, Liga Națională pentru Democrație (NLD), aflat la putere, a obținut suficiente locuri în parlament pentru a forma un guvern.

Însă în februarie 2021, armata a preluat puterea printr-o lovitură de stat și i-a arestat pe Aung San Suu Kyi, pe președintele U Win Myint și alte personalități importante din NLD, ca reacție la presupuse fraude electorale. Șeful Statului Major al armatei, generalul Min Aung Hlaing, a fost numit șef al juntei militare. Au fost formulate acuzații împotriva lui Aung San Suu Kyi și a altor lideri de prim rang ai NLD. Evenimentele au declanșat proteste pro democrație, iar ciocnirile cu armata au provocat decese și răni grave. [În aprilie 2024, Aung San Suu Kyi a fost transferată din închisoare în arest la domiciliu.](#)

Împreună cu alți actori internaționali, UE a făcut numeroase declarații privind Myanmar și a impus sancțiuni juntei și unor entități deținute de armată. [În februarie 2021, Consiliul a adoptat concluzii în care condamnă lovitura de stat militară](#) cerând încetarea stării de urgență, reinstituirea guvernului legitim și eliberarea imediată a persoanelor reținute sau arestate în legătură cu lovitura de stat. În aprilie 2021, Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) a făcut o [declarație privind consensul în cinci puncte la care s-a ajuns la reuniunea liderilor ASEAN](#) organizată în Indonezia, declarație în care își exprimă sprijinul pentru trimisul special al ASEAN. Însă Myanmar a emis un comunicat de presă prin care respinge cererea trimisului special al ASEAN de a se întâlni cu Aung San Suu Kyi. În martie, aprilie și iunie 2021, Consiliul a impus sancțiuni persoanelor responsabile de lovitura de stat militară și a extins sancțiunile la companiile și entitățile controlate de armată. În [iulie 2023, UE a impus cea de a șaptea rundă de sancțiuni](#) împotriva unor persoane și companii asociate cu junta militară din Myanmar.

Făcând parte din țările cel mai puțin dezvoltate, Myanmar beneficiază de inițiativa comercială „Totul în afară de arme” în cadrul sistemului generalizat de preferințe. În pofida loviturii de stat militare, Comisia a fost până acum reticentă să introducă restricții comerciale, din cauză că acest lucru ar afecta populația Myanmarului și ar avea un impact limitat asupra armatei. [În 2024, Comisia a alocat peste 19 milioane EUR](#) sub formă de ajutor umanitar pentru a răspunde celor mai urgente nevoi

ale populației, întrucât conflictul continuă în majoritatea regiunilor din Myanmar. [Programul indicativ multianual al UE pentru perioada 2021-2027](#) se bazează pe anumite priorități pentru Myanmar: guvernarea, statul de drept, creșterea sustenabilă, asistența pentru persoanele strămutate, Pactul verde și agenda digitală.

Myanmar se confruntă, de asemenea, cu o escaladare a tensiunilor intercomunitare. În august 2020, s-a reluat cea de-a patra reuniune a Conferinței pentru pace a Uniunii, cunoscută și sub denumirea de „Conferința pentru secolul al XXI-lea de la Panglong”, pentru rezolvarea conflictelor dintre armată și grupurile etnice insurgente. Armata a pierdut controlul asupra unor mari părți ale țării, iar grupările rebele armate sunt puternice în multe orașe de frontieră. Armata a pierdut o parte semnificativă a forțelor sale prin dezertări în masă. A fost activată o lege obligatorie privind înrolarea, care amenință toți bărbații cu vârste între 18 și 35 de ani și toate femeile cu vârste între 18 și 27 de ani cu serviciu de până la doi ani sub comandă militară. Mulți tineri fug în țările învecinate.

Condițiile umanitare și insecuritatea alimentară s-au înrăutățit, iar economia s-a deteriorat dramatic. ONU estimează că o treime din populație are nevoie de asistență umanitară. În prezent, în Myanmar aproximativ 2,6 milioane de persoane sunt strămutate în interiorul țării. Sectorul sănătății și cel al educației s-au prăbușit, în timp ce cheltuielile militare au crescut la 4,9 % din PIB în 2023.

[Raportul din 2024 privind libertatea în lume elaborat de Freedom House a clasat Myanmar ca fiind țară „neliberă”, având un punctaj global privind libertatea de 8 din 100.](#) Există probleme majore privind drepturile omului, cum ar fi persecutarea populației rohingya din statul Rakhine. Din august 2017, peste 800 000 de refugiați aparținând minorității rohingya au fugit în Bangladesh pentru a scăpa de persecuțiile din Myanmar. În august 2019, mii de refugiați au respins încercările Bangladeshului, ale Myanmarului și ale ONU de a îi repatria, din cauza unor îngrijorări legate de securitate. [Parlamentul a condamnat încălcările drepturilor omului în cazul populației rohingya în rezoluția sa din septembrie 2019.](#) În [februarie 2021 Parlamentul a adoptat o rezoluție prin care condamnă cu fermitate preluarea puterii de către armată](#) și încălcarea drepturilor omului, cerând junei să reinstituie guvernarea civilă și să elibereze imediat toate persoanele reținute.

[În octombrie 2021, Parlamentul a adoptat o rezoluție prin care condamnă încălcările drepturilor omului](#), discriminarea constantă a minorităților etnice și actele de violență comise de juntă asupra cetățenilor săi, precum și atacurile armatei asupra cadrelor medico-sanitare și a unităților medicale. De asemenea, Parlamentul a invitat insistent Myanmarul să coopereze cu trimisul special al ASEAN și a cerut Consiliului să impună în continuare sancțiuni cu țintă precisă persoanelor responsabile de lovitura de stat militară din februarie 2021. [În martie 2022, Parlamentul a adoptat o rezoluție referitoare la Myanmar/Birmania după un an de la lovitura de stat](#), în care își reafirmă poziția față de Myanmar. [În mai 2023, Parlamentul a adoptat o rezoluție referitoare la Myanmar/Birmania, în special la dizolvarea partidelor politice democratice](#), cerând reinstituirea lor imediată și eliberarea tuturor prizonierilor politici.

E. Filipine

Acordul de parteneriat și cooperare UE-Filipine a fost semnat în 2011 și a intrat în vigoare în martie 2018. [Primul comitet mixt s-a reunit la Bruxelles în ianuarie 2020](#) și a

înființat subcomitete specializate pentru a duce relația bilaterală la un nivel superior. În plus, în august 2021 Republica Filipine și-a asumat rolul de coordonator al ASEAN pentru relațiile și dialogul cu UE până în 2024.

[A doua reuniune a comitetului mixt a avut loc în aprilie 2022](#) cu scopul de a revizui cooperarea bilaterală actuală din cadrul APC. În ceea ce privește evoluțiile regionale în materie de securitate, cum ar fi litigiul privind Marea Chinei de Sud, cele două părți au căzut de acord că trebuie găsite soluții pașnice și incluzive la conflicte, respectându-se totodată principiile dreptului internațional și Carta ONU. Ambele delegații au discutat adoptarea rezoluțiilor pertinente în cadrul sesiunii speciale de urgență a Adunării Generale a ONU privind Ucraina și al Consiliului pentru Drepturile Omului, prin care se condamnă agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei. [Cel de-al treilea comitet mixt s-a reunit la Bruxelles în iunie 2023](#) și a analizat cooperarea bilaterală, regională și multilaterală actuală. UE este un donator important către Filipine, acordându-i 325 de milioane EUR în perioada 2014-2020, statul de drept și dezvoltarea incluzivă fiind domeniile centrale. [Programul indicativ multianual al UE pentru perioada 2021-2027](#) pentru Filipine asigură continuitatea cooperării globale a UE.

Valoarea comerțului bilateral cu mărfuri dintre UE și Filipine s-a ridicat la 18,4 miliarde EUR în 2022, UE fiind al patrulea partener comercial ca mărime al Republicii Filipine și comerțul cu UE reprezentând 7,9 % din totalul schimburilor comerciale ale acestei țări. În decembrie 2015 au fost lansate negocieri privind un acord de liber schimb (ALS) între UE și Filipine, iar o primă rundă a avut loc în mai 2016. [În martie 2024, UE și Filipine au convenit să reia negocierile privind ALS](#), în centrul cărora se află aspectele comerciale ale achizițiilor publice, proprietății intelectuale, concurenței și sustenabilității.

În mai 2016, Rodrigo Duterte a câștigat alegerile prezidențiale și a adoptat măsuri controversate împotriva traficului de droguri, cum ar fi ordinele de „a trage pentru a ucide” care au dus la încălcări ale drepturilor omului. Rodrigo Duterte a schimbat direcția politicii externe a Republicii Filipine, construind o nouă alianță cu Rusia și China, în ciuda controversei legate de Marea Chinei de Sud și a faptului că Filipine este unul dintre statele reclamante ale ASEAN în acest litigiu.

[În mai 2022 au avut loc alegeri prezidențiale](#), Ferdinand „Bongbong” Marcos fiind ales președinte, iar Sara Duterte, fiica liderului aflat la sfârșit de mandat, fiind aleasă vicepreședintă. Spre deosebire de Duterte, Marcos intenționează să adopte o poziție diplomatică mai echilibrată între Beijing și Washington.

[În februarie 2022, Parlamentul a adoptat o rezoluție](#) în care condamnă cu fermitate miile de execuții extrajudiciare și alte încălcări grave ale drepturilor omului comise în contextul războiului purtat de președintele Rodrigo Duterte împotriva drogurilor. [Și Parlamentarii ASEAN pentru drepturile omului au cerut în februarie 2022](#) eliberarea imediată și necondiționată a senatoarei filipineze Leila De Lima, una dintre persoanele cele mai critice la adresa președintelui Duterte.

F. Vietnam

Relațiile UE-Vietnam se bazează pe [Acordul de parteneriat și cooperare adoptat în 2016](#). Pentru perioada 2014-2020 a fost alocată o sumă totală de 400 de milioane EUR, vizând buna guvernare, energia și schimbările climatice, mai ales în delta fluviului

Mekong. [Programul indicativ multianual al UE pentru perioada 2021-2027 pentru Vietnam](#) vizează aspecte esențiale și domenii-cheie pentru această țară.

[UE și Vietnam au semnat un acord de liber schimb UE-Vietnam \(ALS UE-Vietnam\) și un acord privind protejarea investițiilor în iunie 2019.](#) În februarie 2020, Parlamentul a aprobat cele două acorduri, iar ALS a intrat în vigoare în august 2020. ALS implică eliminarea imediată a 65 % din tarifele la exporturile UE către Vietnam și a 71 % din aceste tarife la importurile din Vietnam. Comisia pentru comerț internațional (INTA) a Parlamentului urmărește punerea în aplicare a ALS.

Vietnamul reprezintă unul dintre cele mai bune exemple de țară care a reușit în tranziția de la un sistem economic comunist eșuat la o economie de piață deschisă. Vietnamul este una din țările cu cea mai rapidă creștere din ASEAN. [În 2022, Vietnamul era cel de-al 16-lea partener comercial ca mărime al UE în comerțul cu mărfuri și cel mai mare partener comercial al UE din ASEAN în comerțul cu mărfuri](#), fluxurile comerciale totale ridicându-se la 64,2 miliarde EUR. UE este unul dintre principalii investitori străini în Vietnam, în special în sectorul prelucrării industriale și în cel al producției.

[În octombrie 2019, UE și Vietnam au semnat un acord-cadru de participare](#) pentru a stabili un temei juridic pentru participarea Vietnamului la operațiunile UE de gestionare a crizelor.

Situația globală a drepturilor omului din Vietnam s-a deteriorat, intensificându-se acțiunile de reprimare a dizidenților și înmulțindu-se arestările pentru activități „împotriva statului”. Vietnam este un stat comunist cu un singur partid politic, fără libertate politică. [În mai 2021, în Vietnam au avut loc alegeri legislative](#) pentru cea de-a 15-a Adunare Națională și pentru consiliile populare de la nivel local. Partidul Comunist din Vietnam a câștigat alegerile, menținând controlul deplin asupra mass-mediei și a procesului electoral, fără ca vreo agenție independentă să supravegheze alegerile. Procesul electoral controlat în totalitate de stat a eliminat 64 din cei 75 de candidați autodesemnați, iar doi candidați independenți au fost arestați. [În 2023, Vietnamul s-a clasat pe locul 178 din 180 de țări în clasamentul mondial al libertății presei.](#)

[În ianuarie 2021, Parlamentul a adoptat o rezoluție](#) referitoare la Vietnam în care cere să fie eliberați imediat și necondiționat toți apărătorii drepturilor omului și jurnaliștii și condamnă recurgerea abuzivă la dispoziții juridice represive care restricționează drepturile și libertățile fundamentale. Parlamentul a mai cerut guvernului să permită organelor de presă independente să funcționeze și să se creeze un mecanism independent de monitorizare a drepturilor omului.

Aflat în funcție de peste zece ani, liderul Partidului Comunist din Vietnam, Nguyễn Phú Trọng, a dezvoltat o politică strictă de combatere a corupției. În iunie 2022, ministrul sănătății din această țară, Nguyễn Thanh Long, și primarul orașului Hanoi, Chu Ngọc Anh, au fost demisi și arestați, fiind acuzați că au comis fraude în valoare de 169 de milioane EUR cu seturi de testare pentru COVID-19. Au fost arestați și alți înalți funcționari. Potrivit [indicelui de percepție a corupției din 2023, Vietnamul se clasa pe locul 83 din 180 de țări](#), campania sa anticorupție fiind afectată de restricționarea continuă a vocilor critice.

G. Thailanda

UE și Thailanda au încheiat negocierile privind un acord de parteneriat și cooperare (APC) în martie 2013, dar acesta a fost suspendat în urma loviturii de stat militară din 2014. În septembrie 2022, UE și Thailanda au finalizat textul APC, încheind procesul de negociere. [APC UE-Thailandă a fost semnat în decembrie 2022 la Bruxelles](#). APC îmbunătățește dialogul politic și cooperarea într-o serie de domenii de politică, printre care și mediul, energia, schimbările climatice, transporturile, știința și tehnologia, comerțul, ocuparea forței de muncă, afacerile sociale, drepturile omului, educația, agricultura, neproliferarea, combaterea terorismului, combaterea corupției și a criminalității organizate, migrația și cultura.

[UE este al patrulea partener comercial al Thailandei ca mărime](#), iar Thailanda este al 26-lea partener comercial al UE la nivel mondial. În 2022, valoarea comerțului bilateral cu mărfuri s-a ridicat la 42,1 miliarde EUR. Thailanda este una dintre cele mai importante destinații din ASEAN pentru investițiile europene, stocurile în exterior pentru această țară fiind în valoare de 19,8 miliarde EUR. Negocierile pentru ALS au fost reluate în august 2021, după ce discuțiile au eșuat în 2014, în urma loviturii de stat militară. [În martie 2023, UE și Thailanda au convenit să relanseze negocierile pentru un acord de liber schimb ambițios, modern și echilibrat](#), având în centru sustenabilitatea. Prima rundă de negocieri a avut loc în septembrie 2023 la Bruxelles, iar cea de-a doua în ianuarie 2024 la Bangkok.

Începând din 2014, armata a înăbușit opoziția impunând legea marțială și au fost semnalate încălcări ale drepturilor omului. Partidul pro-armată a câștigat alegerile generale din martie 2019, pe fondul acuzațiilor de manipulare. Prayuth Chan-ocha, prim-ministru în perioada 2014-2019 în cadrul Consiliului Național pentru Pace și Ordine (CNPO), a fost numit prim-ministru în iunie 2019. Cu toate că regimul juntei militare s-a încheiat oficial în iulie 2019, armata are în continuare influență asupra guvernului. [Curtea Constituțională a Thailandei hotărâse anterior să îl suspende din funcție pe prim-ministrul Prayuth Chan-ocha](#), deoarece ar fi rămas în funcție mai mult decât îi permitea mandatul. Cu toate acestea, prin decizia sa finală din septembrie 2022 Curtea Constituțională a hotărât că prim-ministrul Prayuth Chan-ocha nu și-a atins termenul de opt ani al mandatului.

Regele Maha Vajiralongkorn a fost încoronat în mai 2019. Protestele din Thailanda împotriva guvernului militar au revendicat inclusiv reforma monarhiei thailandeze. În februarie 2020, primul val de proteste a fost declanșat de [decizia Curții Constituționale de a desființa Partidul „Future Forward”](#), un partid de opoziție cu succes în rândul tinerilor, al treilea ca număr de locuri obținute în Camera Reprezentanților în urma alegerilor din martie 2019. Guvernul thailandez a declarat starea de urgență în octombrie 2020, rezervându-și dreptul de a impune o interdicție de circulație și legea marțială. În septembrie 2021, guvernul thailandez a prelungit starea de urgență, ceea ce, alături de numărul tot mai mare de urmăriri penale împotriva protestatarilor pentru lezmajestate, a încetinit ritmul protestelor. Cu toate acestea, mișcarea condusă de studenți continuă să se mobilizeze periodic.

[Thailandă a organizat alegeri generale în mai 2023](#). Partidul reformator „Move Forward” a câștigat cele mai multe locuri, dar după negocieri a fost exclus din guvern. Numeroși parlamentari conservatori au blocat numirea liderului partidului,

Pita Limjaroenrat, ca prim-ministru în cadrul primului vot parlamentar din iulie 2023. Srettha Thavisin din Partidul Pheu Thai a devenit noul prim-ministru, conducând o coaliție de guvernare cu partide susținute de armată, foștii adversari ai Partidului Pheu Thai.

În ianuarie 2020 la Kuala Lumpur, Thailanda a lansat oficial procesul de pace cu grupurile de insurgenți din provinciile sudice cu majoritate musulmană. Negocierile au fost mediate de Malaysia. Deși în aprilie 2020 a fost declarată încetarea focului, au mai avut loc atacuri cu bombă în 2021 și 2022.

În septembrie 2021, Parlamentul thailandez și-a dat aprobarea inițială pentru un proiect de lege privind prevenirea și eliminarea torturii și a disparițiilor forțate, după ce a întârziat cu 14 ani introducerea sa, în urma semnării în 2007 de către Thailanda a Convenției ONU împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. Parlamentul a adoptat mai multe rezoluții privind drepturile omului, lucrătorii migranți și drepturile lucrătorilor din Thailanda.

În iunie 2023, Parlamentul a adoptat o rezoluție referitoare la Acordul de parteneriat și cooperare UE-Thailandă, care însoțește aprobarea APC UE-Thailandă semnat în cadrul summitului UE-ASEAN de la Bruxelles din decembrie 2022. Parlamentul a salutat încheierea APC, acesta fiind un acord cuprinzător și modern care contribuie la un răspuns mai bun la problemele actuale. Parlamentul a solicitat, de asemenea, un regim de călătorii fără viză în Thailanda pentru toți cetățenii UE și a fost în favoarea acțiunilor în vederea instituirii unui regim de călătorii fără viză în UE pentru cetățenii thailandezi.

H. Cambodgia

Relațiile UE cu Cambodgia datează din perioada [acordului de cooperare din 1997](#). UE este cel mai mare donator către această țară, alocând 410 milioane EUR pentru perioada 2014-2020 pentru îmbunătățirea guvernancei și a statului de drept, precum și pentru Tribunalul pentru Khmerii Roșii. [Programul indicativ multianual al UE pentru perioada 2021-2027 pentru Cambodgia](#) prevede acordarea unui ajutor în valoare de aproximativ 500 de milioane EUR Cambodgiei, pentru a ajuta această țară să își stimuleze dezvoltarea economică.

[În 2022, valoarea comerțului cu mărfuri dintre UE și Cambodgia](#) s-a ridicat la 6,3 miliarde EUR. UE este al cincilea partener comercial ca mărime al Cambodgiei, comerțul cu UE reprezentând 9 % din totalul schimburilor comerciale ale acestei țări.

După ani de război civil, Cambodgia este unul dintre cele mai sărace state din Asia de Sud-Est. În 1993, după acordurile de pace de la Paris din 1991, Cambodgia a adoptat o constituție care a pus bazele unui stat democratic pluripartit și liberal. Hun Sen și partidul său aflat la guvernare, Partidul Popular din Cambodgia, au câștigat alegerile generale din iulie 2018, însă opoziția a susținut că procesul electoral nu a fost nici liber, nici corect. Kem Sokha, fostul lider al Partidului Salvării Naționale din Cambodgia, partid de opoziție, a fost arestat în septembrie 2017, iar celălalt fost lider al partidului, Sam Rainsy, se află în autoexil din 2015. Partidul Salvării Naționale din Cambodgia a fost dizolvat în noiembrie 2017. În martie 2021, un tribunal municipal din Phnom Penh l-a condamnat în lipsă pe Sam Rainsy la 25 de ani de închisoare pentru un presupus

complot care ar fi urmărit să răstoarne guvernul prim-ministrului Hun Sen. I-au fost retrase și drepturile de a vota sau de a candida la alegeri.

În februarie 2020, Comisia a decis să retragă o parte din preferințele tarifare acordate Cambodgiei în cadrul regimului comercial „Totul în afară de arme” din cauza încălcărilor grave și sistematice ale principiilor drepturilor omului consacrate în Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. Economia Cambodgiei este dependentă de ajutoarele internaționale și de exporturile de articole de îmbrăcăminte și este foarte sensibilă la costurile muncii. Retragerea preferințelor tarifare și înlocuirea lor cu tarifele standard ale UE afectează în principal articolele de îmbrăcăminte și încălțăminte, care reprezintă aproximativ o cincime sau 1 miliard EUR din exporturile anuale ale Cambodgiei către UE.

În iulie 2023, în Cambodgia au avut loc alegeri generale pentru Adunarea Națională. Partidul Popular din Cambodgia, aflat la putere, afiliat lui Hun Sen, de mult timp conducător autocrat al țării, a câștigat 120 din cele 125 de locuri în Adunarea Națională. Singurul partid de opoziție semnificativ, Partidul „Candlelight”, a fost exclus din cursă din cauza unor detalii procedurale, iar oricine intenționa să boicoteze alegerile a fost amenințat cu sancțiuni. Victoria Partidului Popular din Cambodgia a deschis calea pentru anunțul de retragere al prim-ministrului Hun Sen și transferul conducerii către fiul său, Hun Manet, care a devenit prim-ministru în august 2023.

În februarie 2022, guvernul a amânat implementarea unui controversat „portal internet național”, care ar fi direcționat întregul trafic de internet din țară printr-un firewall de tip chinezesc. Guvernul a dat vina pentru amânare pe întârzierile legate de pandemie și a nu a recunoscut că a fost influențat de criticile aspre formulate de apărătorii libertății de exprimare.

În septembrie 2017, Parlamentul a adoptat o rezoluție prin care solicita guvernului cambodgian să pună capăt urmăririi penale motivate politic a lui Kem Sokha. În septembrie 2018, Parlamentul a adoptat o a doua rezoluție prin care cerea retragerea tuturor acuzațiilor împotriva lui Kem Sokha.

În martie 2021 Parlamentul a adoptat o rezoluție prin care condamnă escaladarea încălcărilor drepturilor omului în Cambodgia și acțiunile represive desfășurate sub pretextul protecției împotriva virusului COVID-19. Parlamentul a cerut forțelor de securitate să nu facă uz inutil și excesiv de forță împotriva protestatarilor pașnici și să înceteze toate formele de hărțuire, inclusiv hărțuirea judiciară.

Un tribunal din Cambodgia a condamnat 20 de politicieni și activiști din opoziție într-un proces descriș de Human Rights Watch drept „vânătoare de vrăjitoare”. Printre cei condamnați în martie 2022 se numără liderii exilați ai opoziției Sam Rainsy, Eng Chai Eang, Mu Sochua și alții. Parlamentul European a cerut să se anuleze necondiționat acuzațiile împotriva acestora. În mai 2022, Parlamentul a adoptat o rezoluție referitoare la reprimarea continuă a opoziției politice în Cambodgia.

În martie 2023, Parlamentul a adoptat o rezoluție referitoare la Cambodgia: cazul liderului opoziției Kem Sokha, solicitând eliberarea sa imediată și necondiționată, la fel ca a tuturor funcționarilor și activiștilor din opoziție condamnați sau reținuți pe baza unor acuzații motivate politic.

I. Singapore

UE și Singapore cooperează foarte strâns în domeniile afacerilor, științei și tehnologiei. În februarie 2019, UE și Singapore au ratificat trei acorduri de „nouă generație”: [Acordul de parteneriat și cooperare UE-Singapore \(APC UE-Singapore\)](#), [Acordul de liber schimb UE-Singapore \(ALS UE-Singapore\)](#) și [Acordul privind protejarea investițiilor UE-Singapore \(API UE-Singapore\)](#). ALS cu Singapore a intrat în vigoare în noiembrie 2019. Aceste acorduri sunt menite să încurajeze legăturile politice, economice și comerciale și să reducă considerabil taxele vamale. Barierele tehnice și netarifare din calea comerțului cu mărfuri ar trebui eliminate într-o gamă largă de sectoare.

[Singapore a fost al doilea partener comercial ca mărime al UE din ASEAN](#) în 2022 și al doilea partener comercial al UE în comerțul cu mărfuri. În 2022, valoarea comerțului cu mărfuri dintre UE și Singapore a ajuns la 52,4 miliarde EUR. Exporturile UE către Singapore s-au ridicat la 31,7 miliarde EUR, în timp ce importurile din Singapore au avut o valoare totală de 20,7 miliarde EUR. La nivel mondial, în 2022, Singapore a fost al 22-lea partener comercial al UE ca mărime în comerțul cu mărfuri. În 2022, valoarea comerțului cu servicii dintre UE și Singapore s-a ridicat la 57,5 miliarde EUR. În 2022, valoarea stocurilor de ISD din UE în Singapore a ajuns la 263,3 miliarde EUR. Singapore este o destinație majoră pentru investițiile europene în Asia și este al doilea cel mai mare investitor din Asia în UE.

La începutul lunii decembrie 2021 UE și Singapore au purtat discuții privind consolidarea comerțului digital bilateral, inclusiv prin promovarea încheierii unui parteneriat digital cuprinzător UE-Singapore și îmbunătățirea cooperării în domeniul inteligenței artificiale și al guvernantei datelor. [Negocierile pentru un acord privind comerțul digital între UE și Singapore au fost lansate în iulie 2023](#) pentru a consolida încrederea consumatorilor, a asigura previzibilitatea și securitatea juridică pentru întreprinderi și a elimina și a preveni apariția unor bariere nejustificate în calea comerțului digital.

[În Singapore au avut loc alegeri generale în iulie 2020](#). Lee Hsien Loong și Partidul Acțiunii Populare (PAP) pe care îl reprezintă au obținut 83 din cele 93 de locuri din parlament, în vreme ce Partidul Muncitorilor, cea mai mare formațiune a opoziției, a avut cel mai bun rezultat de până acum, obținând 10 locuri. PAP nu a pierdut niciodată alegerile și conduce acest oraș-stat începând din 1959. Prim-ministrul Lee Hsien Loong a spus mereu că va ceda puterea înainte de a împlini 70 de ani, adică în 2022. În aprilie 2021 viceprim-ministrul Heng Swee Keat, care a fost desemnat succesorul lui Lee Hsien Loong, și-a anunțat decizia de a se retrage. Lawrence Wong a devenit noul șef al PAP, aflat la putere, și așadar viceprim-ministru. I-a succedat lui Lee Hsien Loong în funcția de prim-ministru în mai 2024.

[În septembrie 2023, Singapore a organizat primele alegeri prezidențiale cu mai mulți candidați din ultimii 12 ani](#), iar Tharman Shanmugaratnam a fost ales cel de-al nouălea șef de stat al țării.

În octombrie 2021 [Parlamentul Republicii Singapore a adoptat Legea privind ingerințele străine \(contramăsuri\)](#), vizând combaterea amestecului extern în politica

internă. Susținând activitatea societății civile, Parlamentul European a cerut abolirea pedepsei cu moartea.

[În ianuarie 2024, primul dialog UE-Singapore privind Global Gateway](#) a reunit o varietate de părți interesate pentru a discuta modalități de facilitare a investițiilor verzi și sustenabile în Asia de Sud-Est.

J. Statul Brunei Darussalam

Sultanul din Brunei, Hassanal Bolkiah, conduce statul din 1967 încoace, iar prințul Billah Bolkiah preia din responsabilități. Liberalizarea politică este inexistentă. În aprilie 2019 a fost promulgat un nou cod penal, cu o abordare bazată pe legea șaria, care impune noi pedepse, cum ar fi lapidarea în cazul relațiilor homosexuale sau al adulterului și amputarea membrilor pentru furt. Ca urmare a protestelor internaționale, Brunei a prelungit moratoriul asupra pedepsei cu moartea.

UE își îmbunătățește activ relațiile cu Brunei, dar nu există un acord-cadru. Este în curs de negociere un acord de parteneriat și cooperare UE-Brunei, care va îngloba o serie de domenii politice și economice. Comerțul dintre UE și Brunei se axează în principal pe utilaje, autovehicule și produse chimice.

Relațiile dintre Uniunea Europeană și Brunei sunt gestionate îndeosebi prin intermediul ASEAN, iar în 2021 Brunei a preluat rolul de președinte al acestei organizații, având sloganul „We Care, We Prepare, We Prosper” (Ne pasă, ne pregătim, prosperăm). În august 2021, ministrul adjunct pentru afaceri externe din Brunei, Erywan Yusof, a fost numit trimis special al ASEAN în Myanmar, pentru a îndeplini funcția de mediator pe lângă junta din Myanmar.

Tensiunile dintre China și țările reclamante din Asia de Sud-Est în litigiile teritoriale privind Marea Chinei de Sud au crescut în 2022. Deși nu s-a pronunțat pe această temă până atunci, Brunei a făcut prima sa declarație unilaterală cu privire la Marea Chinei de Sud în iulie 2022, ca țară cu revendicări concurente. Totuși, Brunei evită să adopte în politica sa o atitudine conflictuală față de China în ceea ce privește litigiul referitor la Marea Chinei de Sud, temându-se să nu strice legăturile economice bilaterale.

Sultanul statului Brunei Darussalam a anunțat o remaniere precoce a miniștrilor în iunie 2022. Sultanul păstrează funcția de prim-ministru, alături de portofoliile apărării, afacerilor externe, finanțelor și economiei. Pentru prima dată a fost numită ministru (a educației) o femeie.

[În februarie 2023, a fost lansat Instrumentul de parteneriat UE-Brunei Darussalam.](#) În cadrul său, a avut loc un seminar privind schimbările climatice pe tema „Consolidarea capacităților regionale pentru adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora”.

Parlamentul [a adoptat în aprilie 2019 o rezoluție în care a condamnat cu fermitate intrarea în vigoare a codului penal bazat pe legea șaria](#). Parlamentul a condamnat din nou pedeapsa cu moartea și a subliniat că dispozițiile codului penal bazat pe legea șaria încalcă obligațiile statului Brunei în temeiul dreptului internațional al drepturilor omului.

K. Laos

[Relațiile UE-Laos se bazează pe Acordul de cooperare din 1997](#). Laos este pe cale să treacă de la statutul de țară cel mai puțin dezvoltată până în 2026, iar cel de al nouălea său plan național de dezvoltare socioeconomică pentru perioada 2021-2025 se aliniază la Agenda 2030 a ONU pentru dezvoltare durabilă, vizând promovarea creșterii durabile, verzi și incluzive. UE este hotărâtă să sprijine Republica Democrată Populară Laos în eforturile sale către o dezvoltare sustenabilă și incluzivă.

În octombrie 2021 această țară și-a lansat prima platformă națională de predare și învățare digitală, mulțumită sprijinului acordat de UE, UNICEF și Parteneriatul mondial pentru educație, pentru ca elevilor și profesorilor să le fie mai ușor să învețe și să predea de la distanță în timpul pandemiei de COVID-19. [Programul indicativ multianual al UE pentru Laos pentru perioada 2021-2027](#) prevede un buget orientativ total de 83 de milioane EUR pentru prima fază – 2021-2024.

[UE este al patrulea partener comercial ca mărime al Laosului](#) (după Thailanda, China și Vietnam), comerțul cu UE reprezentând 4,2 % din totalul schimburilor comerciale ale acestei țări. Totalul schimburilor comerciale dintre UE și Laos s-a ridicat la 533 de milioane EUR în 2022. În ciuda reformelor economice, țara este încă săracă și dependentă de ajutorul internațional. În calitate de țară cel mai puțin dezvoltată, Laos beneficiază de regimul comercial al UE „Totul în afară de arme”.

Laos este un stat cu un singur partid. Partidul Revoluționar Popular din Laos (LPRP), aflat la putere din 1975, de la sfârșitul războiului civil, conduce țara cu o mână forte, nepermițând existența unei opoziții care să-l conteste. În Laos au avut loc alegeri parlamentare în februarie 2021 pentru cea de a noua Adunare Națională, care are 164 de locuri, dintre care 158 au fost câștigate de LPRP, aflat la putere, iar șase, de candidați independenți. În martie 2021, la deschiderea Adunării Naționale, Laos și-a ales președintele, pe Thongloun Sisoulith, secretarul general al partidului LPRP, aflat la guvernare, care fusese înainte prim-ministru, începând din aprilie 2016.

Laos își strânge relațiile cu China și cu ASEAN, cu scopul de a atrage mai multe investiții. Reformele economice au dus la o creștere economică susținută de peste 7 % începând cu 2014. Pandemia de COVID-19 a adus noi dificultăți pentru acest program, afectând grav creșterea economică.

UE acordă o importanță deosebită situației drepturilor omului, inclusiv situației dificile a persoanelor strămutate din cauza construirii unor baraje uriașe pe fluviul Mekong. Cu costuri ce se apropie de o treime din PIB-ul anual al Laosului, la începutul lunii decembrie 2021 a fost inaugurată o nouă cale ferată cu lungimea de 414 km, care leagă China de capitala Vientiane, în cadrul inițiativei „O centură, un drum” a Beijingului.

Cu ocazia conferințelor Organizației Internaționale a Muncii de la Geneva, UE a invitat Laosul să se ocupe de problema exploatarea sexuală a copiilor. În iulie 2022, UE și-a exprimat îngrijorarea față de lipsa progreselor în tratarea încălcărilor drepturilor omului din Laos, care au loc de mult timp încoace, și a cerut insistent autorităților să respecte obligațiile care îi revin acestei țări în materie de drepturi ale omului în cadrul Federației Internaționale pentru Drepturile Omului (FIDH) și al organizației membră a acesteia, Mișcarea pentru drepturile omului din Laos. Cele două organizații au publicat un document de informare care oferă un rezumat al evoluțiilor în domeniul drepturilor

omului din Laos. [Cel mai recent Dialog privind drepturile omului dintre UE și Laos a avut loc în iunie 2023.](#)

Parlamentul și-a reiterat apelul adresat guvernului din Laos de a pune capăt hărțuirii, arestării și detenției arbitrare a apărătorilor drepturilor omului, a jurnaliștilor independenți și a activiștilor sociali și de a respecta dreptul la libertatea de exprimare și de asociere și drepturile minorităților, reamintind Laosului obligațiile sale internaționale în temeiul tratatelor privind drepturile omului pe care le-a ratificat.

L. Malaysia

Finalizând negocierile începute în 2015, [UE și Malaysia au semnat un acord de parteneriat și cooperare în decembrie 2022](#) în cadrul summitului UE-ASEAN de la Bruxelles. APC oferă un cadru cuprinzător care vizează consolidarea cooperării bilaterale, în special în domeniile comerțului și investițiilor, finanțelor și energiei.

Negocierile privind ALS UE-Malaysia au fost suspendate în aprilie 2012, la cererea Malaysiei, după desfășurarea a șapte runde. În martie 2017, UE și Malaysia au discutat introducerea unor noi dispoziții și au convenit asupra lor în principiu. Două acorduri sunt în curs de negociere, un ALS și un acord de parteneriat voluntar cu privire la asigurarea respectării legislației, guvernarea și schimburile comerciale în domeniul forestier. Economia emergentă a Malaysiei oferă UE oportunități atractive pentru comerț. Schimburile comerciale dintre UE și Malaysia se extind, înregistrând o creștere de peste 50 % din 2010 încoace. UE este al patrulea partener comercial ca mărime al Malaysiei, iar Malaysia este al treilea partener comercial al UE din cadrul ASEAN (după Singapore și Vietnam). Importurile UE din Malaysia au crescut treptat, ajungând la 35,5 miliarde EUR în 2022, în timp ce exporturile UE către Malaysia au fost în valoare de 14,7 miliarde EUR. Excedentul comercial global al Malaysiei cu UE a crescut constant de-a lungul anilor, ajungând la 20,8 miliarde EUR în 2022. Comerțul bilateral UE-Malaysia este dominat de produse industriale, care reprezintă peste 90 % din schimburile comerciale. Ca urmare a politicilor de liberalizare ale Malaysiei și a perspectivelor de încheiere a unui ALS, investițiile UE în Malaysia au crescut la 28,7 miliarde EUR în 2021.

În martie 2019, Comisia a anunțat că ar trebui să se renunțe treptat la folosirea uleiului de palmier în combustibilii pentru transport în temeiul Directivei privind energia din surse regenerabile, care stabilește un obiectiv de 32 % pentru cota bioenergiei sustenabile. Indonezia și Malaysia au protestat și au depus plângeri la OMC. În ianuarie 2021, Malaysia, care este al doilea producător mondial de ulei de palmier, a urmat exemplul Indoneziei, depunând o plângere la OMC referitoare la normele UE privind biocombustibilii. În octombrie 2021 Consiliul a adoptat [concluzii privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale](#). Pentru prima dată, Malaysia a fost adăugată pe lista gri din anexa II. Deși uleiul de palmier este considerat o problemă majoră în negocierile privind ALS UE-Malaysia, acesta reprezintă mai puțin de 5 % din importurile UE din Malaysia. Cu toate acestea, invadarea Ucrainei de către Rusia a cauzat o penurie mondială de ulei comestibil, ceea ce ar putea ajuta Malaysia să redobândească cota de piață pentru uleiul de palmier în UE. Se preconizează că cererea UE de ulei comestibil la nivel mondial va crește în 2024 din cauza problemelor de aprovizionare cu ulei de floarea-soarelui și de soia. În [martie 2024, UE a obținut o victorie la OMC](#), întrucât un complet de judecată a respins o plângere a Malaysiei

împotriva unei decizii a UE conform căreia biomotorina produsă din ulei de palmier nu ar mai trebui să fie considerată biocombustibil din surse regenerabile.

În [aprilie 2023, UE a reinnoit măsurile antidumping](#) privind racordurile din oțel inoxidabil din China și Taiwan pentru încă cinci ani, extinzând măsurile la Malaysia, deoarece societățile din această țară importau principalele componente necesare pentru a produce racorduri din oțel inoxidabil din China.

În iunie 2022, guvernul malaysian a anunțat că va aboli pedeapsa obligatorie cu moartea. Acest lucru reprezintă un pas înainte și o decizie exemplară în regiune. UE a încurajat autoritățile acestei țări să ia măsuri concrete pentru a transpune rapid acordul în legislație. În [noiembrie 2022, în Malaysia au avut loc alegeri generale](#) care au fost câștigate de coaliția condusă de liderul opoziției, Anwar Ibrahim, urmată de o coaliție care includea partidul islamist din această țară.

În [ianuarie 2024, sultanul Ibrahim a fost investit ca nou rege al Malaysiei](#) pentru un mandat de cinci ani, în cadrul sistemului de monarhie prin rotație al Malaysiei. Sultanul Ibrahim este sultanul statului Johor din Malaysia.

În rezoluțiile sale, Parlamentul a condamnat pedeapsa cu moartea, nerespectarea drepturilor persoanelor LGBTIQ+ și reducerea la tăcere a nemulțumirii populației, precum și absența exprimării pașnice, inclusiv a dezbaterilor publice.

În iunie 2023, [Parlamentul a adoptat o rezoluție referitoare la Acordul de parteneriat și cooperare UE-Malaysia](#), care a însoțit aprobarea APC, afirmând că acesta oferă un cadru juridic solid pentru consolidarea relațiilor politice și economice bilaterale și pentru discutarea unor chestiuni de interes regional și mondial, cum ar fi promovarea democrației, a drepturilor omului și a justiției internaționale, consolidarea cadrului internațional pentru neproliferarea armelor de distrugere în masă, combaterea terorismului și a corupției.

Samuel Cantell / Jorge Soutullo

05/2024